

сурва, чичо, идвам здрав и весел да ти доведа натоварени магарета и катъри, да ти полазят къщата и имота. Колкото сте сега вкъщи, догодина по Васи Банго да сте още пет..."

Пътуващите цигани също правят тържествена вечеря срещу празника с различни ястия. Най-напред е гъската, пуйката или петелът, с много мезета и туршии, зелеви сърми, пълнени чушки, погача с различни фигури от тесто отгоре, а по краищата цялата опасана с мънички топчета. Застават всички около масата. Най-старият взима керемидата с жива жар, посипва брашно и кади трапезата, благославя всеки член от семейството. След прекаждането най-възрастната жена подава питата на двама "кадемлии" млади мъже да я разчупят. Вярват, че в когото се падне по-голямото парче, в него е късметът през годината. От това по-голямо парче се отчупва едно от топчетата, което е късмет, прибира се и се пази на тайно място цялата година. След това питата се разчупва на толкова парчета, колкото души седят около трапезата.

Бащата вдига наздравица и посяга към яденето. Докато той не отпие и не опита яденето, никой от присъстващите не може да пие или да хапне нещо. Вечерята е весела, приказва се, но не се пее.

За голямата почит към свети Василий съществува следната легенда, която бащата разказва всяка година на челядта си:

❖ Някога турците взимали кръвен данък от всяка къща по едно мъжко дете. Султанските хора, които взимали момчетата, не умеели да пишат, че били неграмотни, та белязвали къщата с червен знак. По този знак разбирали, че са взели дете от нея. Едно циганско семейство имало само едно момченце. За да го спасят, родителите му заклали един петел и с кръвта му намазали вратата на дома си със същия знак, който оставяли турците. Като дошли до тази къща, турците видели знака и отминали без да влязат вътре. Това се случило на деня на свети Василий Велики. Оттогава циганите започнали да празнуват тържествено този ден, като колят курбан бяла гъска, пуйка или петел и с кръвта на птицата правят точка на челото на всяко дете.

За големия празник съществуват и други легенди:

❖ Господ бил много недоволен от циганите още когато раздавал дарбите на отделните племена. Сам ходил по земята да види как са, как живеят и да даде благословия за всяко племе. Циганското племе обаче го нямало. То било натоварило каруците с цялата покъщнина и децата и хукнало да се крие. Господ ги настигнал, ама момчетата се били скрили в храсталаците с начернени лица и в един глас извикали: "Бауу!" Искали да изплашат самия господ. Той ги събрал около себе си и ядосан рекъл: "Вашата орисия ще бъде вечно да скитате, да сте мръсни, с изцапани лица и дрехи, да ходите окъсани и с вас другите племена да плашат децата си."